

PTUJSKI LIST

Politično gospodarski tednik.

Štev. 12

Ptuj, 22. junija 1919

I. letnik

Vidov dan.

Bliža se 28. junij — Vidov dan. Med nami je bil do sedaj vse pre malo znan ta veliki srbski praznik. Zavedalo se ga je k večjemu naše Sokolstvo, ki je že pred vojno rado prirejalo svoje zlete ravno na ta dan. Tako je bil tudi 1914 veličasten Sokolski izlet v Rušah dne 28. junija na Vidov dan. Tega dne leta 1914 se je izvršil atentat na prestolonaslednika Franca Ferdinanda v Sarajevu; Vidov dan 1914 je dal znamenje za boj srbskega plemena proti tlačiteljem, ki so bili hujši, kakor svoj čas Turki.

Letos ima Vidov dan poseben pomen. Prvič ga bodovali Jugoslovani, Slovenci, Srbi in Hrvati, vjedinjeni in svobodni!

Kaj je Vidov dan? Srbska država jo začela po smrti Dušana Silnega hitro propagati. Njegovi potomci so se med seboj sprli. Srbija je bila zopet razkosana in vsled spora oslabljena. Leta 1371 so Turki potokli ob reki Marici enega izmed srbskih vladarjev, kralja Vukašina, očeta našega najbolj prijubljenega narodnega junaka, kraljeviča Marka. Turki so zasedli južni del Srbije in prisili tudi ostale srbske vladarje, da so jim morali plačevati davek. Še enkrat je poskušil takrat srbski narod otresti se turškega jarma. Narod se je začel zbirati okoli kneza Lazara Hrebjanoviča, da reši svojo svobodo. Lazar je ponovno razbil turške vojske, toda prihajale so iz Azije vedno nove in nove tolpe. Končno je prišlo do prevažne bitke na dan 28. junija 1389 na Kosovem polju. Še enkrat je hotel srbski narod poskusiti da se otrese suženstva. Krvava je bila bitka na Kosovem polju. Kot levi so se borili Kosovski junaki. Toda trikratni premoči so podlegli. Padali so vsi po vrsti, niso se hoteli umakniti. Padla sta na vojnem polju oba cara. Turškega je ubil junak Miloš Obilič, a car Lazar je bil ubit od Turkov, ki so ga isti dan vjeli.

Od bitke na Kosovem polju leta 1389 na Vidov dan prične žalostna usoda srbskega naroda. Na Kosovem polju že se je zaklel Srb, da se osveti za poraz, ki ga je tam doživel. Za osveto se je pripravljal od tega dneva naprej srbski narod. Ni miroval prej, dokler ni dosegel zaželenega cilja, dokler se ni zopet osvobodil tujega jarma in letos 1919 proslavlja ga ves troimeni narod — vjedinen. Ali je res ves vjedinen? Žalibog ne! Kakor vse kaže, se nam je batiti, da doživimo ravno mi Slovenci letos Vidov dan, kakor so ga doživeli Srbi leta 1389. Pripravlja nam ga pariška konferenca, ki hoče žrtvovati naše najlepše pokrajine po hlepnom Italijanu. Zato se že danes vzbuja v naših srcih misel na osveto, ki bode oživila vse naše narodne sile in ki ne bo mirovala poprej, dokler ne bomo vjedineni, zlasti vsi Slovenci. Upamo pa, da se odloči mirovna konferenca vendar le še v zadnjeni hipu ustanoviti narodom, pred vsem nam Slovencem — mir, ne pa osveto. Če tega ne stori, potem ne zasuži imena mirovne konference. Vidov dan je torej praznik posvečen spominu na slavno, toda nesrečno bitko na Kosovem polju.

Čiščenje in infekcija.

Svobodo, ki jo ma — jeziku imam, za tri gradove je bele ne dam. (Presto po Franu Levstiku.)

Živimo v časih „čiščenja“, ki pa ima dostikrat obliko in smoter ostrakizma. Ta ostrakizem je plod svobode jezika in presa ki bi je nekateri dopisniki ne dali, kakor Levstikova dekllica, za tri bele gradove. Pa Levstikova dekllica, ki ob studenca v vodo gledajoča občuduje svojo lepoto, je samo nainva, ne pa zlobna ali pokvarjena; pač pa je zloben in pokvarjen moderni ostrakizem z grškim vred. Je to pač bistvo ostrakizma. Ta se mora zmiraj in povsod pobijati in zatirati, če ne, nastane okuženost, pokvarjenost in končno duševna propast. V Ptiju se se razmire precej zasukale nam v prid, o tem nihče ne dvoni. Ornig jo je moral edkuriti kakor zločinec; za njim so pobrali šila in kopita drugi njegovi enakovredni bratci, njegov zet, dr. W. etc. Ni pa umestno napadati, žaliti, ali izzivati Ornigovih nasprotnikov slovenske in nemške narodnosti. Tudi ni umestno, maščevati se nad nezavestnimi ali vsaj podzavestnimi nekdanjimi pristaši Ornigove struje, če ti kažejo z dejANJI, da se hočejo prilagoditi sedanjim razmeram ter z nami v miru živeti. Tega pa žalibog nekateri listi nečejo uvideti, sicer bi dopisi, kakor smo jednega čitali v „Jugoslaviji“ z dne 12. junija 1919 št. 141 ne zagledali svitlega dne.

Gotovo je, da obešanje ostudnih slik po javnih izložbah upriva skrajno slabo; pri tem je vseeno, ali so se te slike razobesile iz blagega ali neblagega, sebičnega ali ne-sebičnega nagiba.

G. vladni komisar v Ptiju, ozir. obč. svet ne zasuži graje, če je dotičnemu trgovcu svetoval, da naj odstrani nedostojne slike iz svoje izložbe. S tem je samo dokazal, da besedo čiščenje v pravem smislu pojmuje in izvaja.

Če se v navedenem članku ptujskim slovenskim starinom, ne izvzemši g. J., očita nesposobnost, stara c. kr. servilnost, pomanjkanje energije itd., je to sedaj, ko so Slovenci v večini, kako plitva in po ceni kritika. Če bi ti starini ne imeli nobene druge zasluge v pretekli avstrijski dobi, bi bilo že to kot zaslužno dejstvo priznanja vredno, da so pod prejšnjim režimom v manjšini vzdržali, delali in trpeli pod Ornigovo strahovlado.

Ljubljanski dnevnički bi napravili zaslujnejše delo, če bi nam pomagali pri poverjenosti za uk in bogočastje doseči, da se ptujska gimnazija v polnem obsegu vzdrži, ker je to za vzojo mladine važnejša in potrenejša stvar, nego razobešanje ogabnih slik in ostudnih prizorov iz svetovne vojske, če tudi so te prizore in sramotilna dejanja zakrivili Nemci. S takimi slikami in prizori se inficira in okužuje mladina.

Dr. Brumen.

Gospodarstvo.

Licencovanje bikov se vrši v ptujskem sodnem okraju za letošnje leto 26. t. m. v Ptiju na sejmišču. Za letos se predvedejo

Stane:

Za celo leto	K 15—
za pol leta	750
za četr leta	380
za 1 mesec	130

Posamezna številka 30 vin.

Uredništvo in upravnštvo je v Ptiju, hiša zdravnika dr. Šuheca.

Rokopisi se ne vrnejo.

Telefon št. 46.